

Juryrapport Sardes Leespluim november 2020

De koffer

Chris Naylor-Ballesteros

(vertaling J.H. Gever)

Uitgeverij Gottmer

Vanaf ca. 3 jaar

Van de vier dieren op het omslag van 'De koffer' zijn er drie herkenbaar: een konijn, een vogel en een vos. Tegenover hen staat een vierde dier, dat zij met grote ogen aanstaren. Dit dier, dat nog het meest op een salamander lijkt, zeult een koffer met zich mee. Hij heeft duidelijk een lange reis achter de rug. Op de eerste begroeting volgt gelijk een nieuwsgierige vraag naar de inhoud van de koffer. Daar zit volgens de vreemdeling een theekopje in, en ook een tafel en een stoel en een houten huisje met een keukentje. Allemaal herinneringen aan een bestaan dat achter hem ligt en dat hij waarschijnlijk niet vrijwillig verlaten heeft. Terwijl het uitgeputte dier uitrust, bespreken de andere dieren deze vreemdeling. Vos vertrouwt hem niet, dat past toch allemaal niet in die koffer? 'We gaan die koffer openbreken en kijken wat erin zit.' Konijn vindt dat je dat niet kunt doen, Vogel twijfelt. De koffer blijkt inderdaad een, weliswaar gebroken, theekopje te bevatten en een vergeelde foto van de vreemdeling bij zijn houten huisje in gelukkiger tijden. Wanneer hij na een heftige droom wakker wordt, kan hij niet geloven wat de anderen hebben gedaan...

Als lezer voel je de schaamte, die ook Konijn voelt: we hadden hem wél kunnen vertrouwen en nu is ook nog zijn koffer stuk!

Maar dan zien we op de volgende, tekstloze pagina het theekopje, gelijmd, op een tafel. Vos biedt excuses aan en nu zien de lezers ook de stoel en het huisje, die Vos, Vogel en Konijn voor de nieuwkomer gemaakt hebben. Wantrouwen heeft plaats gemaakt voor vriendschap, er zijn meer theekopjes nodig om het te vieren.

Het beperkte kleurenpalet in dit prentenboek is mooi en weloverwogen ingezet: elk dier heeft een kleur, die ook in de tekst terugkomt. In het schilderwerk van het huisje zie je de inbreng van alle dieren terug.

In heel weinig woorden en bijna kale beelden schetst de auteur/illustrator op een beklemmende manier hoe vluchtelingen bejegend worden. Met wantrouwen door Vos, met twijfel door Vogel en met respect door Konijn. De mimiek van de dieren spreekt boekdelen en is knap uitgewerkt. De spanning is bijna tastbaar in dit verhaal wanneer de vreemdeling ontdekt wat de dieren hebben gedaan en wij dat nog niet weten. De vreemdeling blijkt geaccepteerd, excuses worden gemaakt en er is veel moeite gedaan hem zich weer thuis te laten voelen. Een hoopgevend verhaal dat uitsluiting op basis van wantrouwen met jonge kinderen bespreekbaar maakt.